

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 7 c ja 10 a §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annettua lakia pitkäaikaisen laitoshoidon maksun tarkistamiseksi sekä metsätulon määräytymisperusteiden muuttamiseksi. Ehdotuksen mukaan pitkäaikaisen laitoshoidon maksu olisi 82 prosenttia hoidossa olevan nettotuloista. Hoidettavan henkilökohtaiseen käyttöön jäävä vähimmäiskäyttövara nousisi samalla 10 eurolla vähintään 90 euroon. Ehdotetut muutokset perustuisivat kansaneläkelain muutokseen, jolla kansaneläkkeen maksamiseen liittynyt laitoshoidorajoitus poistettaisiin.

Maksukyvyyn mukaan määräytyvissä mak-

suissa, kuten esimerkiksi lasten päivähoidossa ja pitkäaikaisessa laitoshoidossa, metsätulo otetaan huomioon muista tuloista poiketen laskennallisesti. Varallisuusverotuksen poistuttua ei jatkossa ole käytettävissä aikaisempia tietoja laskennallisen metsätulon määrittämiseksi. Ehdotuksen mukaan metsätulon perusteena olisi jatkossa verohallituksen vahvistama metsän keskimääräinen tuotto.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Esitys liittyy valtion vuoden 2008 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT	3
1. Nykytila ja keskeiset ehdotukset	3
1.1. Pitkäaikaisen laitoshoidon maksu	3
1.2. Metsätulo	4
2. Esityksen vaikutukset	4
3. Asian valmistelu	5
4. Riippuvuus muista esityksistä.....	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	7
1. Lakiehdotuksen perustelut.....	7
2. Voimaantulo	7
LAKIEHDOTUS.....	8
Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 7 c ja 10 a §:n muuttamisesta	8
LIITE	10
RINNAKKAISTEKSTIT	10
Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 7 c ja 10 a §:n muuttamisesta	10

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja keskeiset ehdotukset

1.1. Pitkäaikaisen laitoshoidon maksu

Sosiaali- ja terveydenhuollon maksulainsäädännön perusteella kunnallisista sosiaali- ja terveyspalveluista voidaan periä palvelujen käyttäjiltä maksuja siten kuin sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetussa laissa (734/1992), jäljempänä asiakasmaksulaki, säädetään. Palvelun käyttäjältä perittävät asiakasmaksut ovat joko tasamaksuja, jolloin maksu on sama kaikilta palvelujen käyttäjiltä, tai tulosidonnaisia, jolloin maksu määräytyy palvelun käyttäjän maksukyvyyn mukaan. Asiakasmaksulain 2 §:n 1 momentin mukaan maksukyvyyn mukaan määräytyvä asiakasmaksu voi olla enintään palvelujen tuottamisesta aiheutuvien kustannusten suuruinen. Asiakasmaksut määräytyvät eri perusteiden palvelun luonteesta riippuen. Tulosidonnaisia maksuja käytetään silloin, kun palvelujen käyttö kestää pitkään kuten esimerkiksi lasten päivähoidossa tai pitkäaikaisessa laitoshoidossa sekä jatkuvasti ja säännöllisesti järjestettävissä kotipalvelussa ja kotisairaanhoidossa.

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa hoitomaksu on yksinäisillä henkilöillä 80 prosenttia nettotuloista. Maksulla katetaan hoidosta, hoi- vasta ja ylläpidosta aiheutuvia kustannuksia, eikä laitoshoidossa olevalta peritä muita hoitomaksuja. Jos laitoshoidossa olevalla on pienempituloinen puoliso, on maksu 40 prosenttia puolisojen yhteenlasketuista nettotuloista. Hoidossa olevan omaan käyttöön on kuitenkin aina jäättävä vähintään 80 euroa kuukaudessa.

Pääministeri Matti Vanhasen II hallituksen ohjelman mukaan avo- ja laitoshoidon rajanveto poistetaan asteittain sosiaalivakuutuksista. Tarkoituksena on selkeyttää kuntien vanhustenhuollon järjestämistä siten, että avo- ja laitoshoidon koskevat erilaiset säännökset eivät vaikuta vääristävästi kunnan järjestämien vanhuspalvelujen tuottamiseen ja saatavuuteen. Ensimmäisenä toteutettavana toimenpiteenä on kansaneläkkeiden maksaminen alentamattomana laitoshoidon vuoden 2008 alusta lukien.

Kansaneläkkeiden maksaminen alentamattomina laitoshoidossa oleville lisää valtion menoja vuoden 2008 hintatasossa noin 45,8 miljoonaa euroa, josta eläkkeiden osuus on 44 miljoonaa euroa ja kansaneläkerahastolle suoritettava osuus 1,8 miljoonaa euroa. Samalla uudistus lisää kansaneläkettä laitoshoidon saavien tuloja vastaavalla määrällä. Vuoden 2006 syyskuussa kansaneläkkeen laitoshoidorajoituksia oli voimassa 19 300. Kun laitoksissa olevien eläkkeet kohoavat, myös kuntien saamat asiakasmaksu- ja verotulot kasvavat, koska maksu määräytyy tulojen perusteella. Maksukertymän ja verotulojen lisäys on nykyisillä maksuperusteilla kuitenkin pienempi kuin laitoshoidossa olevien eläketulon lisäys.

Kansaneläkkeen laitoshoidorajoituksen poistaminen on tarkoitus toteuttaa kustannusneutraalisti siten, että valtion, kuntien ja pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevien henkilöiden taloudellinen asema pysyy keskimäärin nykyisellä tasolla. Sen vuoksi valtion menojen lisäys on tarkoitus kattaa leikkaamalla kuntien sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuksia vuositasolla 44 miljoonalla eurola. Jotta tämä ei heikentäisi kuntien taloudellista asemaa ja sitä kautta muun muassa mahdollisuuksia järjestää vanhustenhuollon palveluja, ehdotetaan maksusäännöksiä muutettavaksi siten, että valtionosuuksien pienentyminen tulisi katetuksi kuntien maksutulojen vastaavan suuruisella lisäyksellä.

Voimassa olevien maksusäännösten mukaan kuntien asiakasmaksutulot eivät kuitenkaan kasva yhtä paljon kuin eläkkeet kohoavat. Kuntien kannalta kustannusneutraali ratkaisu saavutetaan, jos laitoshoidomaksua korotetaan noin 2 prosenttiyksiköllä nykyisestä 80 prosentista. Jos pitkäaikaisen laitoshoidon maksu olisi 82 prosenttia hoidettavan nettotuloista, olisi kuntien asiakasmaksujen ja verotulojen lisäys on lähes yhtä suuri kuin kansaneläkemenojen lisäys. Silloin kun laitoshoidossa olevalla on pienempituloinen puoliso, olisi maksu tällöin 41 prosenttia puolisojen yhteenlasketusta nettotulosta.

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleville jää henkilökohtaiseen käyttöön nyt 20 prosenttia nettotuloista, kuitenkin vähintään 80 euroa

kuukaudessa. Ehdotuksen jälkeen käyttövara supistuisi 18 prosenttiin, mutta eläketulojen noustessa, käyttövara säilyisi useimmissa tapauksissa nykyisellä tasollaan. Kaikkein pienituloisimpien henkilöiden saama 80 euron vähimmäiskäyttövara on ollut sama vuodesta 2002 lähtien, eikä siinä ole otettu huomioon kustannustason muutosta. Sen vuoksi maksuprosentin korotuksen yhteydessä olisi perusteltua korottaa vähimmäiskäyttövaraa 10 eurolla 90 euroon kuukaudessa.

1.2. Metsätulo

Tulosidonnaisia maksuja määrittäessä metsätuloa ei oteta huomioon toteutuneen myyntitulon perusteella vaan tulot otetaan huomioon laskennallisesti. Asiakasmaksulain 10 a §:n mukaan lasten päivähoiton maksua määrittäessä metsätulona otetaan huomioon varallisuusverotusta varten määritelty metsän puhdas tuotto, josta vähennetään metsätalouden korot ja 10 prosenttia puhtaan tuoton arvosta. Metsätuloa on alennettava palvelun käyttäjän vaatimuksesta, jos tilakohtaisen vuotuisen hakkuumahdollisuuden nettoraharvo on metsänhoitoyhdistyksen tai metsälautakunnan antaman lausunnon perusteella vähintään 10 prosenttia alempi kuin metsätulo. Alennus on metsätulon ja hakkuumahdollisuuden nettoraharvon erotuksen suuruisen.

Asiakasmaksulain 10 b §:n 3 momentin mukaan pitkäaikaisen laitoshoidon maksua määrittäessä metsätulo otetaan huomioon siten kuin päivähoiton maksun määrittämistä koskevassa lainkohdassa todetaan. Lisäksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen (912/1992) 28 a §:n perusteella metsätulo otetaan huomioon kotona annettavien palvelujen maksuissa samoin perustein kuin edellä on todettu.

Metsäverotuksessa siirryttiin vuoden 2006 alusta kokonaan puun myyntitulon verottamiseen. Metsäverotuksen siirtymäkautena 1993 – 2005 osaa metsänomistajista on valintansa perusteella verotettu puun myyntitulon, osaa metsän laskennallisen tuoton perusteella. Siirtymäkauden aikana metsästä saatavana tulona on metsänomistajan valitsemasta verotusmuodosta riippumatta sosiaali- ja terveydenhuollon tulosidonnaisia asiakasmaksuja

määritettäessä otettu huomioon edellä todetun mukaisesti asiakasmaksulain 10 a §:n 2 momentin ja asiakasmaksuasetuksen 28 a §:n 1 momentin mukainen metsän puhdas tuotto. Tästä on vähennetty metsätalouden korot ja 10 prosenttia puhtaan tuoton arvosta. Toisin sanoen maksukyvyn mukaan määräytyvissä asiakasmaksuissa metsätalouden tulo on määräytynyt metsän laskennallisen tuoton perusteella.

Verohallinto ei enää vuoden 2006 alusta määrittele metsän puhtaasta tuottoa, koska varallisuusverotusta koskevat säännökset on kumottu. Tämä vuoksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuissa metsätulon huomioon ottamista koskevat säännökset tulisi muuttaa vuoden 2008 alusta lukien. Esityksessä ehdotetaan, että metsätalouden tulo otettaisiin maksukyvyn mukaan määräytyvissä asiakasmaksuissa puun myyntitulon sijasta verohallinnon varojen arvostamisesta annetun lain (1142/2005) perusteella vahvistaman metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton perusteella. Veroviranomaiset joutuvat jatkossa määrittelemään verohallinnon tarpeita varten metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton. Tuotto määritellään kuntakohtaisesti, kun aikaisemmin metsän puhdas tuotto määriteltiin tilakohtaisesti. Maksun perusteena käytettävä metsätulo määriteltäisiin ehdotuksen mukaan tilakohtaisesti siten, että verohallituksen päätöksen mukainen kuntakohtainen arvo kerrottaisiin metsäpinta-alan hehtaariluvulla. Tulosta ei vähennettäisi pääomaveroa eikä metsänhoitomaksua. Tulosta vähennettäisiin asiakasmaksulainsäädännön mukaan nykyiseen tapaan 10 prosenttia ja metsätalouden korot. Näin saataisiin vuotuinen metsätulo.

2. Esityksen vaikutukset

Kansaneläkkeiden maksaminen täysimääräisinä laitoshoidon vuonna 2008 maksaa 45,8 miljoonaa euroa vuoden 2008 hintatasossa. Kansaneläkemenot laitoksissa oleville kasvavat 44 miljoonaa euroa. Lisäksi kansaneläkerahaston 4 prosentin vähimmäistasovaatimus lisää kansaneläkemenoja 1,8 miljoonaa euroa. Vuoden 2006 syyskuussa kansaneläkkeen laitoshoidorajoituksia oli voimassa 19 300. Kustannusarviossa on otettu huomioon vuonna 2008 toteutuvat 2. kun-

taryhmän eläkkeiden korottaminen 1. kuntaryhmää vastaaviksi ja kansaneläkkeen 20 euron tasokorotus.

Valtion menot kansaneläkelaista johtuvista menoista (33.40.60) kasvavat 45,8 miljoonaa euroa, mistä kansaneläkerahaston vähimmäisvaatimuksesta aiheutuvan kansaneläkemenojen 1,8 miljoonaa euron lisäyksen ra-

hoittaisi valtio. Kunnille maksettavia sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuksia (33.60.30) vähennetään 44 miljoonaa eurolla. Kuntien asiakasmaksujen ja verotulojen lisäys on 43 miljoonaa euroa. Kunnat rahoittaisivat eläkkeensaajien noin 1 miljoonan euron tulolisäyksen.

Taulukko 1. Kansaneläkkeen alentamattomana maksamisesta aiheutuvat tulojen muutokset, kun laitoshoitomaksu on 82 %. Kustannukset on esitetty vuoden 2008 tasossa

Kuntien valtionosuus	Eläkkeensaajat	Kuntien asiakasmaksutulot	Kuntien verotulot
-44 milj. €	+1 milj. €	+41 milj. €	+2 milj. €

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevien eläkkeensaajien kannalta tulot kasvavat, kun kansaneläke maksetaan alentamattomana laitoshoittoon, mutta asiakasmaksujen korottaminen 82 prosenttiin vähentää tulonlisäyksen pääosin pois.

Pienituloisimpien eläkkeensaajien käyttövarat kasvavat uudistuksen vuoksi, vaikka eläkkeensaajien laitoshoitomaksua korotetaan 82 prosenttiin. Eläkkeensaajien käyttövarojen lisäys on enimmillään 33 euroa kuukaudessa, kun eläkkeensaajan työeläke on pienempi kuin noin 500 euroa kuukaudessa. Valtaosa, noin kaksi kolmasosaa laitoksissa olevista, kuuluu tähän ryhmään. Tätä suuremmilla eläkkeillä käyttövara pienenee noin 10 euroa kuukaudessa, kun työeläke on noin 1 200 euroa kuukaudessa. Tätä suurempien työeläkkeiden saajia on laitoksissa varsin vähän.

Esityksessä ehdotettu metsätulokäsitteen muutos koskee maksukyvyn mukaan määräytyviä asiakasmaksuja. Muutosten seurauksena joidenkin palvelujen käyttäjien maksut voivat muuttua, mikäli kuntakohtainen metsämaan arvioitu tuotto poikkeaa voimassa olevasta tilakohtaisesta metsän puhtaasta tuotosta. Palvelun käyttäjällä on oikeus hakea maksun alentamista siinä tapauksessa, jos metsämaan hakkuumahdollisuudet ovat vähintään 10 prosenttia pienemmät kuin metsämaan laskennallinen tuotto. Metsätulokäsitteen muutoksella ei arvioida olevan vaikutuksia kuntien maksutuloihin.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä valtiovarainministeriön ja Suomen kuntaliiton kanssa. Esitystä valmisteltaessa on kuultu myös Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry:tä.

Esityksestä on käyty kuntalain 8 §:n 3 momentin mukaiset neuvottelut.

4. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 2008 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Pääministeri Matti Vanhasen II hallituksen hallitusohjelman mukaan hallituskaudella avo- ja laitoshoidon rajanveto poistetaan asteittain sosiaalivakuutuksista. Tarkoituksena on selkiyttää kuntien vanhustenhuollon järjestämistä siirtämällä laitoshoidon rajaa siten, että avo- ja laitoshoidon erilaiset säännökset eivät vaikuta väärin tavalla kunnan järjestämien vanhuspalvelujen tuottamiseen ja saatavuuteen. Valtion talousarvioon liittyen hallitus antaa eduskunnalle erikseen esitykset sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta (HE 83/2007 vp.) sekä kansaneläkelain muuttamisesta. Ehdotuksen mukaan kansaneläketä alettaisiin maksaa alentamattomana laitoshoittoon ja samanaikaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuu-

desta annettua lakia muutettaisiin siten, että valtionosuutta alennettaisiin 44 miljoonalla eurolla.

Tämän lain mukainen metsätulon määrätymisperusteita koskeva muutos on tarkoitus

tehdä myös sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 28 a §:ään. Muutos koskee lähinnä pitkäaikaista ja säännöllistä kotona annettavaa palvelua.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

7 c §. *Pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävän maksun perusteet.* Pykälässä säädetään niistä perusteista, joiden mukaan pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevan henkilön asiakasmaksu määräytyy. Pykälän 1 momentissa on todettu pääsääntö, jonka mukaan maksu on 80 prosenttia hoidossa olevan nettotuloista. Henkilökohtaiseksi käyttövaraksi on kuitenkin aina jätävä 80 euroa kuukaudessa. Pykälän 2 momentissa säädetään maksun määräytymisestä tilanteessa, jossa hoidossa oleva on ennen hoitoon tuloa asunut yhdessä puolisonsa kanssa ja hoidossa olevan tulot ovat suuremmat kuin kotiin jääneen puolison tulot. Tällöin maksu on 40 prosenttia puolisojen yhteenlasketuista nettotuloista.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maksu olisi aiemmasta poiketen 82 prosenttia hoidettavan nettotuloista. Hoidossa olevan henkilökohtaiseen käyttöön tulisi kuitenkin aina jäädä kuukausittain vähintään 90 euron käyttövara.

Pykälän 2 momentin mukaisessa tilanteessa, jossa maksu määräytyy puolisojen yhteenlaskettujen tulojen perusteella, maksu olisi 41 prosenttia yhteenlasketuista nettotuloista. Tällöinkin vähimmäiskäyttövaran tulisi aina olla 90 euroa kuukaudessa.

10 a §. *Päivähoitomaksun määräämisen perusteena olevat tulot.* Pykälän 2 momentissa säädetään metsätulon huomioon ottamises-

ta lasten päivähoiton maksua määrättäessä. Ehdotuksen mukaan 2 momenttia muutetaan siten, että metsätulona otetaan huomioon varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentin mukaan vahvistettu metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto hehtaarilta. Tämä kerrotaan metsämaan pinta-alalla ja tulosta vähennetään metsätalouden korot. Tästä määrästä vähennetään lisäksi 10 prosenttia. Koska metsän hakkuumahdollisuudet saattavat olla huomattavasti edellä todettua vähäisemmät, metsätuloa tulee alentaa palvelun käyttäjän vaatimuksesta, jos tilakohtaisen vuotuisen hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvo on metsänhoitoyhdistyksen tai metsäkeskuksen antaman lausunnon perusteella vähintään 10 prosenttia alempi kuin metsätulo. Alennus on metsätulon ja hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvon erotuksen suuruinen.

2. Voimaantulo

Laki on tarkoitus tulla voimaan vuoden 2008 alusta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 7 c ja 10 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 7 c §:n 1 ja 2 momentti ja 10 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 7 c §:n 1 ja 2 momentti laissa 221/2003 ja 10 a §:n 2 momentti laissa 1134/1996, seuraavasti:

7 c §

Pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävän maksun perusteet

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta peritään maksukyvyn mukaan määräytyvä maksu. Maksu voi olla enintään 82 prosenttia hoidossa olevan tässä laissa tarkoitettusta kuukausitulosta, jollei tässä laissa toisin säädetä. Maksu voidaan kuitenkin määrätä enintään sen suuruiseksi, että hoitoa saavan henkilökohtaiseen käyttöön jää kuukausittain vähintään 90 euroa.

Jos pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva on välittömästi ennen laitoshoidon alkamista elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa ja hänen kuukausitulonsa ovat suuremmat kuin puolison kuukausitulot, maksu määräytyy puolisojen yhteenlaskettujen kuukausitulojen perusteella. Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta perittävä maksu voi olla enintään 41 prosenttia edellä mainituin perustein yhteenlasketuista kuukausituloista. Laitoshoidossa olevan henkilökohtaiseen käyttöön tulee kuitenkin jäädä vähintään 90 euroa kuukaudessa. Jos molemmat tässä momentissa tarkoitettut puoliset

ovat pitkäaikaisessa laitoshoidossa, maksu määräytyy kuitenkin siten kuin 1 momentissa säädetään.

10 a §

Päivähoitomaksun määräämisen perusteena olevat tulot

Metsätulona otetaan huomioon varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentin mukaan vahvistettu metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto hehtaarilta kerrottuna metsämaan pinta-alalla. Tästä määrästä vähennetään 10 prosenttia ja metsätalouden korot. Metsätuloa on lisäksi alennettava palvelun käyttäjän vaatimuksesta, mikäli tilakohtaisen vuotuisen hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvo on metsänhoitoyhdistyksen tai metsäkeskuksen antaman lausunnon perusteella vähintään 10 prosenttia alempi kuin metsätulo. Alennus on metsätulon ja hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvon erotuksen suuruinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2008.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 7 c ja 10 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 7 c §:n 1 ja 2 momentti ja 10 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 7 c §:n 1 ja 2 momentti laissa 221/2003 ja 10 a §:n 2 momentti laissa 1134/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 c §

Pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävän maksun perusteet

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta peritään maksukyvyn mukaan määräytyvä maksu. Maksu voi olla enintään 80 prosenttia hoidossa olevan tässä laissa tarkoitetuista kuukausituloista, jollei tässä laissa toisin säädetä. Maksu voidaan kuitenkin määrätä enintään sen suuruiseksi, että hoitoa saavan henkilön henkilökohtaiseen käyttöön jää kuukausittain vähintään 80 euroa.

Jos pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva on välittömästi ennen laitoshoidon alkamista elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa ja hänen kuukausitulonsa ovat suuremmat kuin puolison kuukausitulot, maksu määräytyy puolison yhteenlaskettujen kuukausitulojen perusteella. Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta perittävä maksu voi olla enintään 40 prosenttia edellä mainituin perustein yhteenlasketuista kuukausituloista. Laitoshoidossa olevan henkilökohtaiseen käyttöön tulee kuitenkin jäädä vähintään 80 euroa kuukaudessa. Jos molemmat tässä momentissa tarkoitettut puoliset ovat pitkäaikaisessa laitoshoidossa, maksu määräytyy kuitenkin siten kuin 1 momentissa säädetään.

Ehdotus

7 c §

Pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävän maksun perusteet

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta peritään maksukyvyn mukaan määräytyvä maksu. Maksu voi olla enintään 82 prosenttia hoidossa olevan tässä laissa tarkoitettusta kuukausitulosta, jollei tässä laissa toisin säädetä. Maksu voidaan kuitenkin määrätä enintään sen suuruiseksi, että hoitoa saavan henkilökohtaiseen käyttöön jää kuukausittain vähintään 90 euroa.

Jos pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva on välittömästi ennen laitoshoidon alkamista elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa ja hänen kuukausitulonsa ovat suuremmat kuin puolison kuukausitulot, maksu määräytyy puolisojen yhteenlaskettujen kuukausitulojen perusteella. Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta perittävä maksu voi olla enintään 41 prosenttia edellä mainituin perustein yhteenlasketuista kuukausituloista. Laitoshoidossa olevan henkilökohtaiseen käyttöön tulee kuitenkin jäädä vähintään 90 euroa kuukaudessa. Jos molemmat tässä momentissa tarkoitettut puoliset ovat pitkäaikaisessa laitoshoidossa, maksu määräytyy kuitenkin siten kuin 1 momentissa säädetään.

10 a §

Päivähoitomaksun määräämisen perusteena olevat tulot

Metsätulona otetaan huomioon varallisuusverotusta varten määritelty metsän puhdas tuotto, josta vähennetään metsätalouden korot ja 10 prosenttia puhtaan tuoton arvosta. Metsätuloa on alennettava palvelun käyttäjän vaatimuksesta, mikäli tilakohtaisen vuotuisen hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvo on metsänhoitoyhdistyksen tai metsälautakunnan antaman lausunnon perusteella vähintään 10 prosenttia alempi kuin metsätulo. Alennus on metsätulon ja hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvon erotuksen suuruinen.

10 a §

Päivähoitomaksun määräämisen perusteena olevat tulot

Metsätulona otetaan huomioon *varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentin mukaan vahvistettu metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto hehtaarilta kerrottuna metsämaan pinta-alalla. Tästä määrästä vähennetään 10 prosenttia ja metsätalouden korot. Metsätuloa on lisäksi alennettava palvelun käyttäjän vaatimuksesta, mikäli tilakohtaisen vuotuisen hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvo on metsänhoitoyhdistyksen tai metsäkeskuksen antaman lausunnon perusteella vähintään 10 prosenttia alempi kuin metsätulo. Alennus on metsätulon ja hakkuumahdollisuuden nettoraha-arvon erotuksen suuruinen.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2008.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.